

Sygn. akt I NSW 4707/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego D.W.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 29 lipca 2020 r.

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Dnia 16 lipca 2020 r. na podstawie art. 321 § 1 w zw. z art. 82 § 1 k.wyb. oraz w zw. z art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U z 2020 r., poz. 979) D.W. wniosła protest wyborczy do Sądu Najwyższego przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Wnosząca protest zarzuciła dopuszczenie się popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego w art. 248 pkt 1 k.k. polegającego na bezprawnym niedopisaniu jej do spisu wyborców pomimo, iż była uprawniona do oddania głosu w wyborach Prezydenta RP.

Jak wskazała, przestępstwo to miało wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów.

W uzasadnieniu protestu podniosła, że 1 lipca 2020 r. otrzymała informację o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku i dopisaniu do spisu wyborców w K. Następnie 12 lipca 2020 r. udała się do właściwej komisji wyborczej, celem oddania głosu w wyborach prezydenckich. Na miejscu okazało się jednak, że pomimo prawidłowego złożenia wniosku, jej nazwisko nie figurowało na liście wyborców, co skutkowało odmową wydania karty wyborczej. Pomimo zgłoszenia wniosku w terminie, potwierdzenia jego przyjęcia i pozytywnego rozpatrzenia, ostatecznie nie została dopisana do spisu. Jak podniosła, w konsekwencji tego w dniu wyborów prezydenckich tj. 12 lipca 2020 r. pozbawiono ją możliwości skorzystania z zagwarantowanego w Konstytucji RP czynnego prawa wyborczego i oddania głosu w wyborach na Prezydenta RP.

Jak dalej wskazała, istota przestępstwa jakiego dopuszczono się w jej sprawie polega na nierzetelnym sporządzeniu listy osób głosujących w wyborach na stanowisko Prezydenta RP. Podkreśliła, że nieumieszczenie wyborcy na liście wyborców, skutkujące odebraniem mu prawa głosu stanowi nie tylko wypełnienie znamion przestępstwa opisanego w cytowanym powyżej przepisie, ale także naruszenie zasady powszechności wyrażonej w Konstytucji RP.

Wobec powyższego, D.W. wskazała, że przedmiotowy protest zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiony protest wyborczy należało pozostawić bez dalszego biegu.

Trzeba przede wszystkim wskazać, iż z mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy, jednakże na zasadach określonych w ustawie.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI

Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast wskazać, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

O ile we wniesionym proteście można zidentyfikować podniesiony zarzut, to na potwierdzenie tego zarzutu wnosząca protest nie przedstawiła żadnych dowodów. Pomimo bowiem wskazania w treści protestu odpowiednich załączników, w rzeczywistości nie zostały one do niego załączone. Nie został zatem spełniony podstawowy wymóg proceduralny, o którym mowa w art. 321 § 3 k.wyb.

W związku z tym, że według art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321, należało orzec jak w sentencji.